

STEPHANIE
GARBER

FINALE

BIR
CARAVAL
ROMANI

DE
X

STEPHANIE
GARBER

FINALE

BIR
CARAVAL
ROMANI

DEX TARAFINDAN YAYIMLANAN DİĞER KİTAPLARI

Caraval

Legend

FINALE

Orijinal adı: Finale

© 2019, Stephanie Garber

Yazan: Stephanie Garber

Çeviren: Esra Çetin

Yayına hazırlayan: Senem Kale

Türkçe yayın hakları: © Doğan Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

1. baskı / Haziran 2021 / ISBN 978-605-09-8199-5

Sertifika no: 11940

Kapak uygulama: Serçin Çabuk

Grafik uygulama: Taylan Polat

Baskı: Yıkılmazlar Basın Yayın Prom. ve Kağıt San. Tic. Ltd. Şti.

15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad. No: 62 / B Güneşli - Bağcılar - İSTANBUL

Tel: (212) 515 49 47

Sertifika no: 45464

Doğan Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dexkitap.com / satis@dogankitap.com.tr

Toplu sipariş için tel: (0212) 373 77 44 / **e-posta:** satis@de.com.tr

STEPHANIE
GARBER

FINALE

BİR
CARAVAL
ROMANI

DE
X

*Sarah ve Jenny için...
Caraval için bilete ihtiyacım yok
çünkü ikiniz de hayallerimin birçoğunu gerçekleştirdiniz.*

ÇEŞNİ YÖRE

Göründüğü gibi
olmayan ev

SATINE BÖLGESİ

Şehir dışına çıkan
yeraltı tünelleri

Ölümsüz Kütüphane'ye
Giriş

Ölüme ve uzuv kaybına götüren
yeraltı tünelleri

Valenda'nın en iyi
balık şekerlemesi

Bitlere dikkat

Son derece akıllı köpek

MABET BÖLGESİ

Dolapların içindeki
gerçek iskeletler

Yabanbağı Harabeleri

Vale'nin Kumarhanesi

AKADEMİ MUHİTİ

HER ŞEYİN HARİTASI

Her hikâyenin dört kısmı vardır: Başlangıç, orta, yaklaşık son ve asıl son. Ne yazık ki her birinin asıl sonu olmaz. Çoğu insan, her şeyin kötüye gitmeye ve durumun umutsuz hissettirmeye başladığı kısımda hikâyeden vazgeçer, ancak umuda en çok o zaman ihtiyaç duyulur. Sadece sebat edenler asıl sonlarını bulabilirler.

BAŞLANGIÇTAN ÖNCE

Scarlett Dragna'nın yatak odası, harikalarla ve hayal ürünü sihirle inşa edilmiş bir saraydı. Ama nasıl hayal kuracağını unutmuş biri için, elbiselerden oluşan bir afet gibi görünebilirdi. Lâl kırmızısı elbiseler fildişi halıların üzerine saçılmış, sayvanlı yatağın köşelerinden sarkan gök mavisi fraklar, açık pencerelerden içeri giren tuzlu esintiyle birlikte yavaşça sallanıyordu. Yatakta oturan kız kardeşler, esintiyi ya da onunla odaya giren kişiyi fark etmiş gibi görünmüyorlardı. Bu yeni figür, bir hırsız kadar sessizce içeri girerek kızlarının oynadığı yatağa doğru yavaşça ilerledi.

Büyük kızı Scarlett omuzlarına bir pelerin gibi astığı gül pembesi jüponunu düzeltmekle meşgulken, küçük kızı Donatella krem rengi bir danteli gözüne bağlamakla uğraşıyordu.

Yalnızca çocuklara ait olabilecek yüksek, neşeli ve parlak sesleri cıvıl cıvıl cıvıldıyordu. Birer efsuna benzeyen o sesler, göz kamaştırıcı öğlen güneşini eriterek başlarının etrafında yıldız tozundan haleler gibi dans eden parlak şekerlemelere dönüştürüyordu.

İkisi de melek gibi görünüyordu, ta ki Tella, "Ben bir korsanım, prenses değilim" diyene kadar.

Annelerinin ağzı gülümsemekle kızmak arasında gidip geliyordu. Küçük kızı ona çok benziyordu. Tella da

onunla aynı asi kalbe ve maceracı ruha sahipti. Bu, annesine hem umut veren hem de Tella'nın da aynı hataları yapabileceğinden korkmasına neden olan iki ucu keskin bir armağandı.

“Hayır” dedi Scarlett, her zamankinden daha inatçı bir tavırla. “Geri ver onu, o benim tacım! Tacım olmadan bir kraliçe olamam!”

Yatağa doğru yaklaşan anneleri kaşlarını çattı. Scarlett genellikle Tella'dan daha uysaldı ama iki kızın da elleri inci kolyenin iki ucuna sıkıca yapışmışken ikisinin de dudakları inatla kıvrılmıştı.

“Kendine yeni bir taç bul, bu benim korsan hazinem!” Tella kolyeyi akıl almaz bir güçle çekti ve inciler odanın karşı tarafına uçtu.

Pat!

Pat!

Pat!

Anne, incilerden birini iki parmağının ucuyla ustaca yakaladı. Minik küre şimdi onu görmek için yukarı bakan kızlarının yanakları kadar pembeydi.

Scarlett'in ela gözleri çoktan buğulanmaya başlamıştı; o her zaman kız kardeşinden çok daha hassas olmuştu. “Tacımı kırdı.”

“Gerçek bir kraliçenin gücü tacında değildir küçük aşkım. Buradadır.” Annesi elini kalbinin üzerine koydu. Sonra Tella'ya döndü.

“Bana korsan olmak için hazineye ihtiyacım olmadığını mı söyleyeceksin? Ya da en büyük hazinem burada olduğunu mu?” Tella, annesini taklit ederek minik elini kalbinin üzerine koydu.

Eğer bu hareketi Scarlett yapmış olsaydı, anneleri onun samimi olduğuna inanırdı fakat Tella'nın gözlerindeki şeytani parıltıyı görebiliyordu. Tella'da ya dünyayı kasıp kavurabilecek ya da dünyaya en çok ihtiyaç duyduğu ışığı verebilecek bir kıvılcım vardı.

"Aslında en büyük hazinenizin tam karşınızda olduğunu söyleyecektim. Bir kız kardeşin sevgisi kadar değerli hiçbir şey yoktur." Bunun üzerine anne, kızlarının ellerini tutup sıktı.

Eğer odada bir saat olsaydı kesin dururdu. Nadiren de olsa fazladan saniyeler çalan dakikalar vardı. Öyle değerli anlardı ki onlar, evren onlara yer açmak için zamanı esnetiyordu ve bu da o anlardan biriydi. İnsanlar bu tarz duraksamaları pek sık yaşamazlardı. Hatta bazı insanlar o anları hiç yaşamazdı.

Bu küçük kızlar bunu henüz bilmiyorlardı çünkü hikâyeleri henüz tam olarak başlamış sayılmazdı. Ama yakında hikâyelerine giden yola çıkacaklardı ve o zaman bu kız kardeşlerin bulabildikleri her çalıntı tatlılığa ihtiyaçları olacaktı.

BAŞLANGIÇ

BİRİNCİ BÖLÜM

Donatella

Legend, Tella'nın rüyalarında ilk ortaya çıktığında insanların onun hakkında anlattığı hikâyelerden birinden yeni fırlamış gibi görünüyordu. Dante olarak, her zaman elinin üzerindeki gül dövmesi gibi simsiyah giyinirdi. Ama bu gece Legend olarak altın rengi astarı olan tutku kırmızısı kruvaze bir frak giymişti. Kıyafetini frakıyla uyumlu bir boyunbağı ve ona özgü silindir şapkası ile tamamlamıştı.

Şapkasının kenarından görünen parlak siyah saçları, Tella'ya bakarken parıldayan kömür karası gözlerini gizliyordu. Gözler samimi teknelerini çevreleyen karanlık sulardan daha fazla ışıldıyordu. Bu, iki gece önce Tella'yı bir deste karttan kurtardıktan ve sonra onu duygusuzca terk ettikten sonra attığı soğuk bakış değildi. Bu gece, yıldızlardan kaçmış olan ve onu göklere çıkarmaya hazırlanan günahkâr bir prens gibi gülümsüyordu.

Tella'nın midesinde davetsiz kelebekler uçuşuyordu. Legend hâlâ gördüğü en güzel yalancıydı. Fakat Tella, Legend'ın onu Caraval'da olduğu gibi büyülemesine izin vermeyecekti.

Güzel kafasının üstündeki silindir şapkayı tokatladı ve altlarındaki minik geminin sallanmasına neden oldu.

Legend şapkayı kolaylıkla yakaladı; parmakları o kadar hızlı hareket etmişti ki Tella, çenesindeki seğirmeyi görmesine yetecek kadar yakınında oturuyor olmasaydı onun bu hareketi beklediğini düşünürdü. İkisi parıldayan gökyüzünün kâbuslar yakınlarda kol geziyormuş gibi kasvetli bir mora dönüştüğü bir rüyada olabilirlerdi ancak Legend kusursuz bir kalem darbesi kadar keskin ve yeni açılmış bir yara kadar canlıydı.

“Beni gördüğüne sevineceğini düşünmüştüm” dedi Legend.

Tella ona hırçın bir bakış attı. Onu en son gördüğünde hissettiği acı saklayamayacağı kadar tazeydi. “Çekip gittin, hareket edemediğim halde beni o basamaklarda bıraktın. Vale beni saraya taşıdı.”

Legend dudaklarını somurttu. “Yani bunun için beni affetmeyecek misin?”

“Yaptıkların için özür dilemedin.”

Eğer özür dilemiş olsaydı Tella onu affederdi. Onu affetmek *istiyordu*. Legend’ın Dante’den pek de farklı olmadığına ve onun oynamak istediği bir oyuncaktan çok daha fazlası olduğuna inanmak istiyordu. O gece korktuğu için terk edip gittiğine inanmak istiyordu. Fakat Legend yaptıklarından pişmanmış gibi görünmek yerine, Tella hâlâ ona kızgın olduğu için rahatsız olmuş gibi görünüyordu.

Kırılan mor bulutlar, hilal şeklindeki ayı kırık bir gülümseme gibi gökyüzünde süzülen iki eşit parçaya bölürken gökyüzü iyice koyulaştı.

“Başka bir yerde olmam gerekiyordu.”

Legend'ın sesindeki soğukluk karşısında Tella'nın umutları yerle bir oldu.

Tella'ya iki gece önceki ateşli gösteriyi anımsatan havai fişekler, nar kırmızısının ışıltılı parıltısına dönüşerek başlarının üzerinde birer birer patlarken etraflarını saran hava isle kaplandı.

Tella yukarı baktı ve kıvılcımların, Elantine'in sarayına –artık Legend'ın sarayıydı– doğru dans ettiğini gördü. Aslında Legend'ın, Valenda'yı Meridyen İmparatorluğu'nun tahtının gerçek veliahtı olduğuna ikna etmesine hayran kalmıştı. Ama aynı zamanda bu hile ona Legend'ın hayatının sadece oyunlar üstüne kurulu olduğunu da hatırlattı. Tella, onun tahtı sadece gücü için mi arzuladığını, yoksa sadece saygınlık kazanmak mı istediğini ya da imparatorluğun bugüne kadar gördüğü en büyük performansı mı sergilemek istediğini bile bilmiyordu. Belki de asla bilemeyecekti.

“Giderken o kadar soğuk ve acımasız olmana gerek yoktu” dedi Tella.

Legend derin bir nefes aldı ve o anda aç dalgalar tekneye çarpmaya başladı. Gemi akkor gibi parlayan okyanusla birleşen dar bir kanaldan aşağı sallandı. “Sana söylemiştim Tella, hikâyedeki kahraman ben değilim.”

Ama Legend gitmek yerine ona daha da yaklaşıyordu. Tella'nın birbirlerinden son kez ayrılırken bakmasını istediği gibi genç kızın gözlerinin içine bakarken gece gitgide ısınıyordu. Legend sihir ve kalp kırıklığı kokuyordu; bu harmanla ilgili bir şey, Tella'nın, onun aksini iddia etmiş olmasına rağmen yine de kahraman olmak istediğini düşünmesine neden oldu.

*Finale'ye hoş geldiniz.
Mücadeleye değer bir aşk. Ölmeye değer bir rüya.
Beklemeye değer bir son.*

Bir deste kartın insanların kaderini değiştirmesinin,
Legend'in tahtı ele geçirmesinin ve Tella'nın âşık
olduğu gencin gerçekte var olmadığını keşfetmesinin
üzerinden iki ay geçti.

Hayatların, imparatorlukların ve kalplerin arasında
kalan Tella, Legend'a mı yoksa eski bir düşmanına mı
güveneceğine karar verecek. Hayatını altüst eden bir sırrı
ortaya çıkaran Scarlett'in imkânsız yapması gerekecek.
Ve Legend onu sonsuza dek değiştirecek.

Caraval bitti ama belki de en büyük oyun başladı.
Bu sefer seyirci yok, sadece kazananlar ve her şeyini
kaybedecek olanlar var.

*Her hikâyenin dört kısmı vardır: Başlangıç, orta,
yaklaşık son ve asıl son. Ne yazık ki her birinin asıl sonu
olmaz. Çoğu insan, her şeyin kötüye gitmeye ve durumun
umutsuz hissettirmeye başladığı kısımda hikâyeden
vazgeçer, ancak umuda en çok o zaman ihtiyaç duyulur.
Sadece sebat edenler asıl sonlarını bulabilirler.*

www.dexkitap.com

f t i /DEXpub

serifikas no: 11940

Tarifiye
Edilen
KDV'siz
Sabit
Fiyatı

₺ 45